

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. I. Vtrum Christus habuerit aliquam scientiam, præter diuinam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

ARTICVLVS VIII.

Virum Antichristus possit etiam dici caput omnium malorum?

RESPONDET posse dici caput omnium malorum quatenus omnes malitia superabit; non tamen posse dici caput tanquam omnes in peccatum petrahens. & quidem quod ratione iam dicta sit caput malorum hominum sentiunt communiter doctores. addunt aliqui posse dici caput omnium demonum excepto Lucifero, sed id est valde incertum, & non videtur ita probabile, cum non videatur reliquos demones malitia superaturus.

Aduerte diabolus esse caput ipsius Antichristi, quia non repugnat caput mysticum esse sub alio capite.

QUESTIO IX.

De scientia Christi.

ARTICVLVS I.

Virum Christus habuerit aliquam scientiam, præter diuinam?

OTANDVM S. Tho. nomen scientie à latius usurpare, vt patet ex corpore, scilicet pro qualibet cognitione intellectus humani. Respondet affirmatiue: quæ conclusio intellecta saltem de actu cognitionis est de fide. Prob. ex epist. Agathonis Papæ recitata in 6. Synodo generali actione 4. & approbata actione 8. vbi dicitur: Omnia duplicia vnius eiusdemque Domini saluatoris nostri Iesu Christi esse asserimus, id est duas eius naturas prædicamus, diuinam scilicet & humanam. ex quibus & in quibus etiam post admirabilem & inseparabilem unionem subsistit, & vnamquamque eius naturam proprietatem naturalem habere confitemur, & habere diuinam omnia quæ diuina sunt, & humanam omnia quæ humana sunt absque peccato. Quibus verbis aperte definitur Christum secundum naturam humanam posse exercere actiones ei conuenientes, quales sunt cognitio & volitio, & proinde habuisse vim intelligendi & cognitionem creatam. Videri etiam potest canon 9. Concilij Lateranensis sub Martino I.

S. Tho. probat tribus rationibus. 1. quod alioquin anima Christi fuisset valde imperfecta, vt potest carens magna perfectione ad quam erat in potentia. 2. cum quilibet res sit propter suam operationem, non decuit animam Christi carere scientia creata. 3. anima naturaliter propendit ad cognitionem aliquorum scilicet primorum principiorum.

Adde quod si in Christo non detur notitia creata, non consistat vsus liberi arbitrij & meritum, cum enim regula immediata voluntatis creata sit cognitio, & voluntas non possit ferri in aliquid incognitum, si Christus caruerit notitia creata, dicendum etiam caruisse actu voluntatis creata, & per consequens merito.

Dices id non sequi, quia humana voluntas in Christo poterat dirigi scientia diuinâ.

Resp. negatiue, quia cum immediata regula appetitus sit notitia illi proportionata, non potest dici quod appetitus creatus possit moueri ad actum à notitia increata tanquam ab immediata regula.

Conf. 1. non potest vilo modo asseri quod scientia Dei increata alijs hominibus sufficiat vt ij possint exire in actum voluntatis; ergo neque id dici potest in Christo, cum vnio naturæ diuinæ cum humana in Christo non possit præstare vt diuina scientia aliquid in eo conferat ad humanam volitionem, quod non potest in alijs.

Conf. 2. vnio naturæ diuinæ cum humana non facit vt anima Christi informetur notitia increata, & vt illa notitia dicatur vitali modo procedere ab anima; ergo non potest facere vt anima per illam cognoscat, cum cognoscere sit vitaliter operari, & proinde in se exprimere vitalem imaginem obiecti.

Adde quod licet concederetur animam Christi posse cognoscere scientiâ increatâ, & posse ex illa dirigi ad actus voluntatis eliciendos, non posset tamen negari quin sit connaturalius illam esse præditam notitiâ creatâ, vt potest eius naturæ magis proportionata, & quæ ex nullo capite ostendi potest repugnare animæ Christi Verbo vnitæ. Negari etiam non posset non esse connaturale vt intelligat per scientiam increatam, & proinde dicendum animam Christi habere scientiam creatam, cum ex mysterio Incarnationis non necessariò sequatur illud miraculum, quod scilicet debeat cognoscere per scientiam increatam.

Quæri potest an Christus fuerit præditus scientia habituali? Resp. idem de eo dicendum quod de alijs hominibus dicitur.

ARTICVLVS II.

Virum Christus habuerit scientiam quam habent beati vel comprehensores?

AFFIRMAT: quæ sententia est communis Doctorum, potestque probari ex cap. 3. Ioannis: Quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur. Quod commodè explicatur secundum humanitatem, quasi dicat Christus, testor ea in quantum homo quæ vidi etiam in quantum talis, scilicet per claram Dei visionem. Ioannis 12. Vbi ego sum illic & minister meus erit. Quo loco etiam videtur agi de clara visione, quâ Deum videt etiam secundum animam, & quam suis ministris promittit tanquam præmium.

Idem potest ostendi ex Patribus qui censent Christum fuisse gratia præditum. nam gratiam comitantur virtutes & dona supernaturalia tanquam morales proprietates, inter quæ visio beatifica præcipuum locum obtingit, igitur Christus eâ præditus est. Conseq. prob. quia decuit eius animam habere virtutes & dona, quæ non erant ob futura redemptioni generis humani.

Conf. Christus fuit principium & causa gloriæ saltem hominum; ergo fuit consentaneum vt eadem gloria esset præditus, cum eius anima non minus sit capax tantæ perfectionis quam animæ aliorum hominum, & non sit peculiaris ratio ob quam illi negari debeat.

Porro hæc ostendunt eum clare vidisse Deum etiam dum in terris versaretur. quod confirmatur etiam ex eo quod in via fuerit doctor & sublimis mysteria homines docuerit; ergo illa perfecte cognouit.

Christus non potest dirigi in operationibus humanis per notitiam increatam.

4.

Dubiū proponitur & soluitur.

5.

Resp. affir. Prob. ex Ioan. 3.

Ioan. 12.

Prob. ex Patrib.

6.

Christus viator filius & comprehensor.

H

cognouit.